

МЕТОДОЛОГІЯ ВИВЧЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ГОТОВНОСТІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ДО ДІЯЛЬНОСТІ В ОСОБЛИВИХ УМОВАХ У СКЛАДІ МИРОТВОРЧИХ ПІДРОЗДІЛІВ

Створення методики прогнозування психологічної надійності професійної діяльності військовослужбовців під час виконання миротворчих операцій та відпрацювання методичних рекомендацій щодо здійснення професійно-психологічного відбору й підготовки кандидатів для участі в миротворчих операціях є надзвичайно актуальним на сьогодні. Важливим питанням є формування у військовослужбовців психологічної готовності до діяльності в особливих умовах миротворчих підрозділів. Тут одразу слід вивчати низьку важливих та взаємопов'язаних проблем, однією з яких є вивчення психологічної настанови військовослужбовців на виконання миротворчих завдань. Недостатня вивченість та особлива значущість цих питань зумовила необхідність проведення таких науково-дослідних робіт:

- "Прогнозування та умови забезпечення психологічної надійності професійної діяльності військовослужбовців під час виконання миротворчих операцій", шифр "прогнозування" (на базі науково-дослідної лабораторії наукового центру повітряних сил Харківського університету повітряних сил імені Івана Кожедуба);

- "Методики діагностування психологічної готовності військовослужбовців військової служби за контрактом до діяльності у складі миротворчих підрозділів", шифр "діагностування" (на базі науково-дослідного центру гуманітарних проблем ЗС України).

У межах цих робіт важливим завданням є аналіз теоретико-методологічних досліджень, аналіз наукових праць і публікацій з проблематики науково-дослідної роботи, аналіз сучасних підходів до визначення сутності та психологічних механізмів забезпечення надійності професійної діяльності військовослужбовців, а також формування в них психологічної готовності до виконання миротворчих завдань.

Мета дослідження: дослідити сучасні підходи до визначення сутності та психологічних механізмів забезпечення психологічної готовності до діяльності військовослужбовців за контрактом. Обґрунтувати зміст прогнозування психологічної готовності до професійної діяльності військовослужбовців за контрактом під час виконання миротворчих операцій. Відпрацювати методичні рекомендації щодо вдосконалення професійно-психологічного відбору та підготовки кандидатів для участі у миротворчих операціях.

Аналіз наукових праць, присвячених даній тематиці, показав, що існують різні підходи до розуміння психологічної готовності до діяльності. Так, ряд дослідників розглядають готовність як особливий психічний стан, який може бути як тривалим, так і короткочасним. Психологічна готовність в цих дослідженнях трактується як особливий психічний стан, що забезпечує успішне виконання професійних завдань, даючи можливість ухвалювати самостійні рішення, створювати творчу атмосферу [1, 2, 3, 4, 5, 9, 10, 13, 23]. У межах цього підходу проводилися дослідження психологічної готовності: до льотної діяльності [9, 16] і т. ін., до спортивної діяльності [5, 23] і т. ін., до військової діяльності [1, 3, 4, 7, 9, 12, 16, 21] і т. ін., до діяльності людини-оператора тощо. У психологічних дослідженнях [13, 15, 23] психічний стан розглядається перш за все як цілісний вияв особи та займає проміжне місце між психічними процесами й властивостями особи. Визначення готовності до діяльності як психічного стану було запропоновано Н.Д. Левітовим. Всесторонньо вивчивши проблему психічних станів людини, він розглянув і готовність до діяльності як важливий стан. Н.Д. Левітов розрізняє тривалу готовність (наприклад, у музиканта здібного й освіченого у своїй сфері) і тимчасовий стан готовності, який він називає "передстартовим станом" і виділяє три види цього стану: звичайну, підвищену та знижену готовність. Він указує на залежність цих станів від індивідуальних особливостей особи й типу вищої нервової діяльності людини, а також від тих умов, в яких протікає діяльність [15].

Розуміння готовності до діяльності як психічного стану властиве і багатьом іншим авторам. Так, К.К. Платонов пише, що психологічна готовність - це стійкий, як результат трудового виховання, або тимчасовий, як результат психологічної підготовки або психологічної мобілізації в даний період, психічний стан, що визначається наявністю потреби в праці [22]. Услід за Н.Д. Левітовим поняття психологічної готовності до праці поділяється авторами на поняття короткочасної (ситуативної) та тривалої (стійкої) готовності. У різних працях зустрічаються категорії, аналогічні поняттю ситуативної готовності. Так, у Л.С. Нерсисяна і В.Н. Пушкіна це "пильність" [20]; у Ф. Генова "мобілізаційна готовність" [5]; у Н.Д. Левітова "передстартовий стан" [15]. У цих працях особливу роль відіграє аналіз напружених ситуацій, психічних і психофізіологічних показників в екстремальних умовах діяльності, умовах психологічної напруженості. Стан короткочасної психологічної готовності до діяльності трактується як особливий психічний стан, який характеризується усвідомленням потреби у вирішенні конкретного завдання діяльності, мобілізацією різних мотиваційних, вольових, інтелектуальних, емоційних якостей, актуалізацією знань та вмінь, які необхідні для вирішення поставленого завдання.

Для розуміння сутності стану психологічної готовності до діяльності важливими є праці, присвячені дослідженню феномена настанови. Найпоширенішою в психології є теорія настанови Д.Н. Узнадзе [24]. Настанова тут розуміється як неусвідомлюваний стан, який передує тій або іншій діяльності й визначає її здійснення, як стан готовності до певної активності, певної форми реагування, що спонукає орієнтувати діяльність у певному напрямку. А.С. Прангішвілі відзначає, що істотною загальнопсихологічною особливістю діяльності є її виникнення на основі готовності до певної форми реагування настанови, та жодна діяльність не починається з порожнього місця [24]. Одним з важливих моментів є співвідношення настанови та свідомості. Д.Н. Узнадзе говорив про існування неусвідомлюваних настанов: указує на складність поняття настанови та на найважливіший для всієї теорії свідомості факт регулювання психологічних настанов свідомою волею людини. Зустрічаються різні думки щодо існування усвідомлюваних і неусвідомлюваних настанов. Так, Ф. Генов говорив про існування тільки усвідомлюваних настанов, Д.Н. Узнадзе вважає їх неусвідомлюваними, М.І. Дьяченко, Л.О. Кандибович [7] стверджують, що настанову не слід вважати тільки несвідомою. Деякою мірою елемент усвідомленості присутній як у момент формування настанови, так і у момент її актуалізації. Крім цього, можливі

переходи, перетворення усвідомлюваного в неусвідомлюване і навпаки.

У західній психології теоретична розробка проблеми психології настанови належить Г. Олпорту (1935) і розвивається іншими вченими (Сарнофор, 1966, Аполкор, 1962 та ін.). У цих працях настанова визначається як тричленна структура з емоційною, інтелектуальною й поведінковою підструктурами, що визначають активність людини в навколишньому його оточенні. Таким чином, готовність не виникає поза настановами, якщо їх розуміти як налагодження, настроювання суб'єкта на майбутню діяльність. Але М.І. Дьяченко і Л.О. Канди-бович уважають, що тільки в деяких випадках стан настанови й готовності співпадають. Звичайно ж, готовність – складніше структурне утворення. Стан готовності здебільшого обумовлюється стійкими психічними особливостями, властивими даній людині, а також конкретними умовами, в яких здійснюється діяльність [7]. Вони показали, що стан психологічної готовності має складну динамічну структуру, є вираженням сукупності інтелектуальних, емоційних, мотиваційних і вольових сторін психіки людини в їх співвідношенні із зовнішніми умовами й майбутніми завданнями. Інші вчені розглядають психологічну готовність до діяльності як якість, стійку характеристику особи. Вони розглядають довготривалу психологічну готовність до праці як особистісне утворення [4, 7, 9]. Психологічна готовність тут визначається як "інтегральне" поняття, що характеризується складною динамічною структурою взаємопов'язаних особистісних компонентів: професійної спрямованості, здібності до самооцінки праці, потреби в професійному самовихованні. М.І. Дьяченко і Л.О. Кандибович відзначають, що існує готовність як стійка особистісна характеристика. Її називають підготовленістю, тривалою або стійкою готовністю, вона діє постійно, її не треба кожного разу формувати у зв'язку з поставленим завданням. Будучи завчасно сформованою, ця готовність – істотна передумова успішної діяльності. Такий підхід у розгляді готовності близький до положень В.Н. Мясичева, який розвивав концепцію особи як системи відносин. З його погляду відносини являють собою свідомий, заснований на досвіді вибірковий психологічний зв'язок людини з різними сторонами життя. Відносини характеризують рівень інтересу, силу емоцій, бажання або потреби, тому вони й виступають як рушійна сила особи [18, с.210].

Проте деякі дослідники розробляють обидва зазначені раніше напрями, не віддаючи переваги жодному з них, визначаючи готовність до діяльності і як психічний стан, і як якості особи [7]. Так, у праці підкреслюється, що тимчасова й тривала готовність знаходяться в єдності, тимчасова готовність – це кожного разу створювана функціональна верхівка довготривалої готовності, що підвищує її дієвість. Виникнення готовності як стану залежить від довготривалої готовності, а тимчасова готовність, у свою чергу, визначає продуктивність тривалої готовності в конкретних обставинах [7]. Такі фундаментальні категорії як "психічний стан" і "психічна якість" не можуть не перетинатись, а категорії "настанова" і "відношення" не можна з усією певністю віднести до станів або властивостей, оскільки вони мають як ситуативне вираження, так і глибокі особистісні підстави.

У праці М.І. Дьяченка і Л.О. Кандибовича вперше проблема психологічної готовності до діяльності була розглянута комплексно. У ній зверталась увага на аналіз змісту, структури, співвідношення і вияву двох видів готовності до діяльності (тривалої та тимчасової), а також зроблено співвідношення понять "психологічна готовність", "психічний стан", "настанова", "адаптація".

Останнім часом проведено чимало досліджень, присвячених аналізу готовності до різних видів діяльності: це дослідження готовності до педагогічної діяльності; готовності до праці на сучасному виробництві; готовності до праці в сільському господарстві; готовності до медичної діяльності; готовності до служби в збройних силах. У цих працях розглядаються як окремі питання, які торкаються специфіки готовності до окремих професій, так і загальні проблеми психологічної готовності до діяльності (уточнюються визначення поняття готовності, розглядається її структура, психологічні умови формування готовності до різних видів професійної діяльності).

Є дослідження, присвячені вивченню окремих конкретних форм вияву готовності, компонентів або підсистем загальної системи готовності. Так, у ряді робіт освітлюються проблеми професійної придатності [4, 5, 9, 12] і т. ін. Деякі дослідження направлені на виявлення та формування професійно важливих якостей особи й професійних здібностей, на вивчення професійної спрямованості, досліджуються також професійні та пізнавальні інтереси особи. Особливий інтерес представляють для нас праці [1, 4, 9, 12, 15], де розробляється системно-стратегічна концепція діяльності, в якій як базовий компонент цілісної системи психологічної готовності до діяльності розглядається поняття стратегії. На їхній погляд готовність до діяльності - це складне особистісне утворення, багаторівнева система, що містить багато різних компонентів (якостей і властивостей), які у своїй сукупності дозволяють певному суб'єкту виконувати більш менш успішно діяльність.

Виділяються такі рівні професійної готовності:

1) професійний; 2) передпрофесійний; 3) непрофесійний.

Готовність до праці може розглядатися в психологічному плані через концепцію стратегіальної організації та регуляції діяльності. Залежно від рівня сформованості стратегії [9, 12, 17] виділяються три рівні готовності:

- 1) стратегіальний (професійний);
- 2) достратегіальний (передпрофесійний);
- 3) передстратегіальний (непрофесійний).

Готовність як своєрідний стан суб'єкта не може виникнути поза загальним підвищенням активності роботи його мозку, різних систем і органів. М.І. Дьяченко і Л.О. Кандибович [7] підкреслюють, що психофізіологічними й нейрофізіологічними основами готовності до діяльності є динамічні стереотипи, утворені за принципом умовнорефлекторних зв'язків, а також більш складні центрально-периферійні нервові утворення, функціональні системи поведінки та діяльності людини. Їх корковим апаратом є лобові долі мозку, що беруть участь у формуванні довільної та цілеспрямованої поведінки. Якнайповніше проблема фізіології активності розроблена П.К. Анохіним (1975) у теорії функціональних систем, що є основою фізіологічної архітектури цілеспрямованого поведінкового акту. Функціональна система, за П.К. Анохіним, є організацією, що динамічно формується. Вона вибірково об'єднує різноманітні центральні та периферійні апарати з метою отримання корисного для організму результату. П.К. Анохін установив факт наявності зворотної аферентації про досягнутий пристосовуваний ефект. Це дало можливість розглядати функціональну систему як замкнуте фізіологічне утворення з безперервною зворотною інформацією.

Важливе значення для розуміння фізіологічного механізму готовності має положення О.О. Ухтомського про домінанту, де домінанта визначається як тимчасово пануюча рефлекторна система, що направляє роботу нервових

центрів. Оскільки домінанта об'єднує весь організм в єдине ціле, то це забезпечує активне вибіркове пристосування до зовнішніх умов і, отже, збереження психологічної готовності. Домінанта захищає організм і готовність від непотрібних роздратувань у даний момент, перетворює на значущі ті з них, які сприяють досягненню мети.

У праці робиться висновок про те, що фізіологічною основою стану психологічної готовності (її складних форм) є достатньо високий функціональний рівень збудження кори й підкірки головного мозку, її лобових долей, панування функціональної системи, що відповідає умовам й завданням майбутньої діяльності. Важливе місце в аналізі готовності особи до діяльності займає системно-структурний аналіз. У різних дослідженнях були зроблені спроби поділити систему готовності до діяльності на різні підсистеми на основі тих або інших критеріїв. Так, А.Г. Ковальов вводить три підструктури в етично-психологічну готовність до праці:

- 1) свідомість суспільної й особистісної значущості праці;
- 2) любов до праці, що ґрунтується на відповідності суб'єктивних властивостей вимогам праці, закріплена у звичці трудитися;
- 3) здатність трудитися відповідно до поставлених завдань [13].

К.К. Платонов включає до структури готовності три взаємопов'язані сторони:

- 1) моральну (соціально обумовлену сторону особи);
- 2) психологічну (сторону, що об'єднує індивідуальні особливості психічних процесів);
- 3) професійну (досвід особи).

Ряд авторів розглядає дві основні підструктури психологічної готовності до праці:

1. Морально-психологічні якості, що визначають позитивне ставлення до праці. У цій підструктурі виділяються такі компоненти: а) усвідомлення своїх трудових обов'язків; б) спрямованість на трудову діяльність, усвідомлення мети своєї праці; в) мотиви праці; г) моральні відчуття; д) потреби та інтереси.

2. Якості, що забезпечують виконавчу регуляцію діяльності. Сюди входять такі компоненти: а) політехнічна підготовка; б) деякі індивідуально-психологічні особливості; в) деякі спеціальні інтелектуально-вольові та характерологічні якості [3, 9, 12].

Низка авторів виділяє в системі психологічної готовності до праці три підсистеми: 1) інтелектуальну; 2) мотиваційну; 3) емоційно-вольову.

М.І. Дьяченко і Л.О. Кандибович розглядають як структуру тривалої готовності, так і динамічну структуру стану психологічної готовності. У структуру тривалої готовності до діяльності входять:

- 1) позитивне ставлення до того або іншого виду діяльності, професії;
- 2) адекватні вимогам діяльності риси характеру, здібності, темперамент, мотивації;
- 3) необхідні знання, навички, вміння;
- 4) стійкі професійно важливі особливості сприйняття, уваги, мислення, емоційних і вольових процесів.

У динамічну структуру стану готовності були включені такі компоненти:

- 1) мотиваційний (відповідальність за виконання завдань, почуття обов'язку);
- 2) орієнтаційний (знання й уявлення про особливості й умови діяльності, її вимоги до особи);
- 3) операціональний (володіння засобами та прийомами діяльності, необхідними знаннями, вміннями, процесами аналізу, синтезу, порівняння узагальнення тощо);
- 4) вольовий (самоконтроль, самообілізація, вміння керувати діями, з яких складається виконання обов'язків);
- 5) оціночний (самооцінка своєї підготовленості й відповідність процесу вирішення професійних завдань оптимальним зразком).

Достатня розвиненість та вираженість цих компонентів і їх цілісна єдність – показник високого рівня готовності фахівця. Цікавою, на наш погляд, є структура психологічної готовності до професійної діяльності у П.П. Горностая, яка містить чотири підструктури:

- 1) професійна спрямованість (система ставлення особи до професійної діяльності);
- 2) професійна самосвідомість (система ставлення особи до себе й сприйняття себе як суб'єкта професійної діяльності);
- 3) професійно-операційна підсистема (сукупність професійних знань, вмінь, навичок і стратегій вирішення професійних завдань);
- 4) підсистема ПВЯ особи, є особистісними передумовами готовності до професійної діяльності [8].

Таким чином, багато авторів включають у структуру психологічної готовності такі компоненти: мотиви вибору професії, спрямованість (позитивне ставлення до професії, спрямованість на цю діяльність), професійно значущі якості особи, широкий обсяг знань, умінь і навичок, емоційні й вольові властивості особи та ін. Аналіз різних підходів до проблеми готовності до професійної діяльності показав, що, не дивлячись на широту аспектів цієї проблеми, багато питань вивчено не в повному обсязі.

Висновки. На основі проведеного аналізу з проблеми психологічної готовності ми дійшли висновку, що під психологічною готовністю слід розуміти інтегративну, полісистемну якість особистості, що обумовлена змістом і взаємозв'язками її складових компонентів: мотиваційного, представленого силою мотивації; емоційного, представленого емоційним збудженням та особистісною тривожністю; інтелектуального, представленого оцінкою ситуації, прогнозом можливих змін цієї ситуації та прийняттям рішення на здійснення дій; типологічною властивістю нервової системи, представленою її силою, серед яких домінуюча роль відведена емоційному. Вони обумовлюють продуктивність діяльності й адекватність поведінки в особливих та екстремальних умовах. Розуміння психологічної готовності як інтегративної, полісистемної якості особистості дає можливість аналізувати її з позицій системного підходу, що має велике теоретичне й прикладне значення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Александров Ю.В. Факторы, детерминирующие развитие профессиональной деформации сотрудников милиции / Ю.В. Александров // Вісник Харківського університету. Серія : Психологія. – Х. : ХНУ, 2001. – № 517. – С. 218-220.

2. *Богучарова Е.И.* Психологическая готовность к выбору профессии у старшеклассников : автореф. дисс. ... канд. психол. наук. : спец. 19.00.07 / Е.И. Богучарова. – М., 1991. – 18 с.
3. *Бочарова С.П.* Психология и память. Теория и практика для обучения и работы / С.П. Бочарова. – Х.: Гуманитарный Центр, 2007. – 384 с.
4. *Бодалев А.А.* Психология общения: Избранные психологические труды / А.А. Бодалев : [2 - е изд.]. – М. – 2002. – 256 с.
5. *Генов Ф.* Психологические особенности мобилизационной готовности спортсмена / Ф. Генов. – М. : Физкультура и спорт, 1971. – 245 с.
6. *Горностай П.П.* Формирование психологической готовности у старшеклассников к педагогической деятельности. Дисс. ... канд. психол. наук. : спец. 19.00.07 / Горностай П.П. - Киев, 1988. -149 с.
7. *Дьяченко М.И.* Готовность к деятельности в напряженных ситуациях (Психологический аспект) / М.И. Дьяченко, Л.А. Кандыбович, В.А. Пономаренко. – Минск: БГУ, 1985. – 265 с.
8. *Елисеев А.Г.* Формирование психологической готовности учащихся к овладению рабочей профессией : автореф. дисс. ... канд. психол. наук. : спец. 19.00.07 / Елисеев А.Г. - К.,1990. -18с.
9. *Злотников А.Л.* Психологические механизмы эмоциональной устойчивости курсантов в особых условиях первичной военно-профессиональной подготовки в высших военных учебных заведениях / А.Л. Злотников // Психолого-педагогічні засади професійного становлення особистості практичного психолога і соціального педагога в умовах вищої школи. – Тернопільський державний педагогічний університет. ISBN 966-7425-10-X, 2003. – С. 74–78.
10. *Иванова Т.В.* Особенности развития психологической готовности студенчества к педагогической деятельности : автореф. дисс. ... канд. психол. наук. : спец. 19.00.07 / Иванова Т.В. – М., 1983. – 24 с.
11. Исследование психологической готовности к труду / Психологический Республиканский научно-методический сб. – К. : "Радянська школа", 1985, вып. 24. – 126 с.
12. Книга практического психолога / [А.Н. Беседин, И.И. Липатов, А.В. Тимченко, В.Б. Шапарь] / Часть 2. – Х.: РИП "Оригинал", 1996. – 424 с.
13. *Ковалев А.Г.* О возможностях активной коррекции межличностных отношений / А.Г. Ковалев. – М., 1981. – 124 с.
14. *Кондрашова Л.В.* Морально-психологическая готовность студента к учительской деятельности / Л.В. Кондрашова. – К. : "Вища школа", 1987. – 55 с.
15. *Левитов Н.Д.* О психических состояниях человека / Н.Д. Левитов. – М. : Просвещение, 1964. – 334 с.
16. *Марищук В.Л.* Напряженность в полете. / В.Л. Марищук, К.К. Платонов, Е.А. Плетницкий. – М. : Воениздат, 1969. – 120 с.
17. *Моляко В.А.* Психология решения школьниками творческих задач / В.А. Моляко. – К. : "Радянська школа", 1983. – 96 с.
18. *Мясищев В.Н.* Личность и неврозы / В.Н. Мясищев. – Л. : ЛГУ, 1960. -426 с.
19. *Найденев М.И.* Групповая рефлексия в решении творческих задач при различной степени готовности к интеллектуальному труду. Дисс. ... канд. психол. наук : спец. 19.00.07 / М.И. Найденев. – К., 1989. – 239 с.
20. *Нерсисян Л.С.* Психологическая структура готовности оператора к экстремальным действиям / Нерсисян Л.С., Пушкин В.Н. // Вопросы психологии, 1969. - №5. С.60-68.
21. *Перекопский Г.И.* Особенности обеспечения психологической готовности сотрудников МВД РФ к выполнению задач в экстремальных условиях / Г.И. Перекопский // Материалы межведомственной научно-практической конференции "Кадровая и воспитательная работа в правоохранительных органах". – СПб. : Спб Ун-т МВД РФ, 2000. – 223 с.
22. *Платонов К.К.* О системе в психологии / К.К. Платонов. – М. : Мысль, 1972. – 312 с.
23. *Пуни А.Ц.* Психологическая подготовка к соревнованию в спорте / А.Ц. Пуни. – М. : Физкультура и спорт, 1969. – 88 с.
24. *Узнадзе Д.Н.* Основные положения теории установки / Д.Н. Узнадзе. – Тбилиси, 1961. – 210 с.

Подано до редакції 16.03.09

РЕЗЮМЕ

У запропонованій статті відображені основні методологічні підходи у вивченні психологічної готовності до професійної діяльності військовослужбовців вітчизняними та зарубіжними вченими. Розкриті основні структурні компоненти, що детермінують рівень сформованості психологічної готовності до професійної діяльності. Розглянуті механізми формування психологічної настанови військовослужбовців в особливих умовах у складі миротворчих підрозділів.

Ключові слова: психологічна готовність, професійна діяльність військовослужбовців, механізми формування психологічної установки, військовослужбовці миротворчих підрозділів.

Д.П. Приходько

МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ИССЛЕДОВАНИЯ ПСИХОЛОГИЧЕСКОЙ ГОТОВНОСТИ ВОЕННОСЛУЖАЩИХ К ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В ОСОБЫХ УСЛОВИЯХ В СОСТАВЕ МИРОТВОРЧЕСКИХ ПОДРАЗДЕЛОВ

РЕЗЮМЕ

В данной статье отражены основные методологические подходы в изучении психологической готовности к профессиональной деятельности военнослужащих отечественными и зарубежными исследователями. Раскрыты основные структурные компоненты детерминирующие степень сформированности психологической готовности к

профессиональной деятельности. Рассмотрены механизмы формирования психологической установки военнослужащих на деятельность в особых условиях в составе миротворческих подразделений.

Ключевые слова: психологическая готовность, профессиональная деятельность военнослужащих, механизмы формирования психологической установки, военнослужащие миротворческих подразделений.

D. P. Pryhodko

METHODICAL PRINCIPLES OF INVESTIGATING PSYCHOLOGICAL READINESS OF MILITARY MEN FOR ACTIVITY IN SPECIAL TERMS IN THE STRUCTURE OF PEACEMAKING FORCES

SUMMARY

The article reflects some main home and foreign researchers' methodological approaches to studying psychological readiness for professional activity of military men. It reveals the main structural components determining the degree of formation of psychological readiness for professional activity; describes mechanisms of formation of psychological settings of military men for activity in special conditions in the structure of peacemaking forces.

Keywords: psychological readiness, professional activity of military men, mechanisms of formation of psychological settings, military men of peacemaking forces.
